

Ἀδελφοί μου,

Ἔστωμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἶχαμεν μιλήσει γιά τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ σάν τήν Πραγματικότητα. Ἄλλά ὅταν λέγωμεν Πραγματικότητα, τί ἐννοοῦμεν; Κάτι τό ἀμετάβλητο; Κάτι τό ἀφθαρτο; ἢ μήπως τό ἀσύλληπτο; Καί ὅταν εἶναι κάτι τό ἀσύλληπτο θά τό συνδέσωμεν μέ τό ἀνυπαρκτο;

Ἔχομεν πολλές ἐννοίας καί ἴσως οἱ ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας θά πρέπη νά μεταχειριζώμεθα τόν Νοῦν εἰς τήν μορφοποίησιν τέτοιων ἐννοιῶν σταθερῶν ἐννοιῶν ποῦ νά μᾶς ὀδηγοῦν πρός τήν ἀλήθειαν, τήν πραγματικότητα.

Τώρα ὅμως αὐτήν τήν Πραγματικότητα μπορούμεν μέσον τοῦ Νοῦ ἡμεῖς σάν Ἄνθρωποι νά τήν συλλάβωμεν, νά τήν ἀντιληφθοῦμεν; Ἄν αὐτό εἶναι ἀκατόρθωτο μπορούμεν τουλάχιστον μέρος αὐτῆς τῆς Ἀληθείας ἢ τῆς Πραγματικότητος νά ἀντιληφθοῦμεν (τώρα εἰσερχόμεθα εἰς τόν κόσμον τοῦ ἀντιληπτοῦ) ποῦ τέλος θά ἔχωμεν τήν βεβαιότητα ποῦ πίσω ἀπ'αὐτόν τό ἀντιληπτό ὑπάρχει ἡ Πραγματικότης ἢ Ἀλήθεια; Διότι ἀσφαλῶς διὰ νά ὑπάρχη τό ἀντιληπτό θά πρέπη αὐτό τό ἀντιληπτό νά εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς αἰτίας καί ἡ αἰτία αὐτή νά εἶναι ἡ Πραγματικότης, ἢ Ἀλήθεια.

Σάν ἄνθρωποι, μόνον μιαν ἀνθρωπίνην διάνοιαν μπορούμεν νά ἀναπτύξωμεν καί τίποτε περισσότερο. Καί ὅταν λέγω σάν ἄνθρωποι, ἐννοῶ τόν κοινόν ἄνθρωπον, τόν συνηθισμένον ἄνθρωπον, ἔστω καί εἰς τά ἀνώτατα στρώματα τῆς παιδείας τῆς Νοήσεως καί τῆς γνώσεως, τόν ἐπιστήμονα. Θά γνωρίση, (εἶμεθα τώρα σέ μιᾶ νέα Κατάστασιν, μέσα στόν κόσμον τοῦ γνωρίζω) καί γνωρίζω θά πῆ, ἀφοῦ δεχθῶ ἐντυπώσεις μέσον μιᾶς ἢ δύο καί ὄλων τῶν αἰσθησῶν, τό ἀντιληπτόν αὐτό νά τό μελετῶ μέσον τοῦ Νοῦ ὑπό τήν μορφήν σκέψεως καί ὀρθολογισμοῦ καί νά φθάσω σέ συμπεράσματα τά ὅποια ὀνομάζω γνώσιν. Δύτά εἶναι, ὅτι μπορεῖ νά γνωρίση ὁ ἄνθρωπος προσωπικότης Δύτοεπίγνωσις μέσα εἰς τόν κόσμον ποῦ ζεῖ σήμερα, μέσα εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, εἰς τόν κόσμον τῶν συναισθημάτων καί τῶν σκέψεων.

Εἶχαμεν πεῖ σέ ἄλλα μαθήματα, ὅτι, ἐκτός ἀπό τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, ἔχομεν τόν λεγόμενον Ψυχικόν κόσμον, ἕναν κόσμον, διαφορετικόν ἀπό τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, ἀπό ὑπερύλη καί οὐσίαν, ὅχι ἀπό παχυλήν ὕλην ἀπό τήν οὐσίαν εἶναι κτισμένος ὁ κόσμος τῶν τριῶν διαστάσεων, καί ἔχομεν καί ἕναν ἄλλο, τόν κατώτερον Νοητικόν κόσμον, τόν κόσμον τῶν μορφοποιημένων σκέψεων. Καί ἔχομεν ξεχωρίσει τρεῖς κόσμους καί ἔχομεν πεῖ ὅτι ἡ προσωπικότης, ἡ παρούσα προσωπικότης Δύτοεπίγνωσις τοῦ Ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπό τό παχυλόν του ὑλικόν σῶμα, ἀπό τό καλούμενόν Ψυχικόν του σῶμα καί τό κατώτερο του Νοητικό σῶμα, μέ τά διπλά αἰθερικά των σώματα ποῦ τά ἐνώνουν.

Ναί, καί ὅλον ὅμως ποῦ ὁ λεγόμενος Ψυχικός κόσμος καί ὁ Νοητικός κόσμος εἶναι κόσμοι ἄλλων διαστάσεων: (Ὡς εἶχαμεν πεῖ Ψυχικός κόσμος εἶναι κόσμος τῶν τεσσάρων διαστάσεων καί ὁ Νοητικός κόσμος κόσμος τῶν πέντε διαστάσεων,) ὥστε ὅμως, ὅτι ὑπάρχουν τουλάχιστον εἰς αὐτούς τοὺς κόσμους τοὺς ὁποίους ἔχει κτίσει ὁ ἄνθρωπος μέ τήν σκέψιν του καί τά συναισθημάτά του, εἶναι ἀπό ὅτι ζεῖ καί γνωρίζει ἀπό τόν κόσμον τῶν τριῶν διαστάσεων, καί ἐπομένως, κάτω ἀπό τήν ἐπίδρασιν αὐτοῦ τοῦ κόσμου τῆς ὕλης, τῆς παχυλῆς ὕλης. Διότι ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, ὁ πραγματικός μύστης, ὁ ὁποῖος μπορεῖ ἐλεύθερα νά κινῆται καί νά ζῆ μέσα στοὺς Ψυχικούς κόσμους καί τοὺς Νοητικούς κόσμους, θά δῆ ὅτι παράλληλα μέ τοὺς λεγομένους Ψυχικούς κόσμους κολάσεις ἢ παραδείσους, μέσα στοὺς ὁποίους ζοῦν ἄνθρωποι ἀπελθόντες ἀπό τόν κόσμον τῶν τριῶν διαστάσεων ἢ στοιχειακά δημιουργήματα τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχουν καί οἱ Ψυχικοί κόσμοι, τό ἴδιον καί εἰς τόν Νοητικόν κόσμον, ἀνεξάρτητα ἀπό τοὺς κόσμους τοὺς Νοητικούς καί πάλιν κολάσεις καί παραδείσους μέσα στοὺς ὁποίους ζοῦν οἱ διάφοροι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπέλθῃ ἀπό τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, ὑπάρχουν καί οἱ κόσμοι τοὺς ὁποίους μπορεῖ νά χαρῆ.

Μά μήπως τό ἴδιον δέν συμβαίνει καί μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον. Θά δῆ πόλεις, κολάσεις ἢ Παραδείσους, θά δῆ ὅμως καί ἕναν περιβάλλον ποῦ δέν τό ἔχει

καθόλου επηρεάσει ο άνθρωπος, δεν το έχει μολύνει, και είναι θα έλεγα, έναν φυσικόν περιβάλλον, δάση, λίμναι, φώς, και αν μπορούσε να το δῆ, θα έβλεπεν ότι η ζωή εκεί, είναι πολύ διαφορετική από την ανθρωπίνην.

Όστε, το ίδιο φαινόμενον θα συναντήσωμεν και εις τόν παχυλόν υλικόν κόσμον και στούς Ψυχικούς κόσμους και εις τούς Νοητικούς κόσμους. Ακριβώς αυτούς που ζεῖ, μορφοποιεῖ, κτίζει ἢ χαλαῖ, ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος μέ τέσ σκέψεις και τά συναισθηματά του, κληρονομεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τούς ὁμοίους του, ἀλλά, ἐπαναλαμβάνω. Τόσον εις τόν παχυλόν υλικόν κόσμον τόν φυσικόν κόσμον, τούς Ψυχικούς κόσμους και τούς Νοητικούς κόσμους, κόσμοι που ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει ἐπιδράσει και ἡ ζωή σάν ζωή φώς, Αὐτάρκεια, Εὐαρέσκεια, τῶν Συστημάτων τῶν Ἀρχαγγελικῶν, οἴκεῖ, και χαίρεται.

Ζωή. Εἴχαμεν μιλήσει για τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, και εἴχαμεν πεῖ, ὅτι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, ἡ Ζωή, ἡ Αὐτάρκεια, ἡ Ἀλήθεια και ἡ Πραγματικότης.

Τώρα ὅμως, τὸ Ἄπειρον, ὁ Χῶρος, ὡς τόν ἀντιλαμβανόμεθα ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, τί εἶναι μέσα σ'αὐτόν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ; Ὑπάρχει μήπως Χῶρος μέσα στόν ὁποῖον δέν εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ; Τί εἶναι ὁ Χῶρος; Τί εἶναι τὸ Ἄπειρον; Καί ἄραγε ποιό ρόλον ἔχει νά διαδραματίσῃ τὸ Ἄπειρον εις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ τήν Ἀπόλυτην Αὐτάρκειαν; Καί μήπως οἱ ἐκφράσεις τῆς Ζωῆς μέσα εις τόν Χῶρον τὸ διάστημα δέν εἶναι τὸ ὅτι εἴχαμεν πεῖ σέ προηγούμενα μαθήματα ὅτι εἶναι τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ἡ Εὐαρέσκεια, ἡ Ἐκφρασις τῆς Ζωῆς; Καί σάν ἔκφρασιν τῆς Ζωῆς εἴχαμεν ὀώσει τόν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟ και τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ;

Τώρα, αὐτά, για μᾶς ἔχουν πολύ διαφορετικές ἔννοιες ἀπό ὅτι ἔχουν οἱ πολύ στενές ἔννοιες ἑνός ὀγματος. Ἡμεῖς τώρα, σάν ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας μπορούμεν, πέραν τῆς γνώσεως, γιατί πιστέφετέ με, οἱ γνώσεις δηλαδή, ἡ χρήσις τοῦ Νοῦ και ἡ μορφοποίησις του σέ σκέψεις και σέ γνώσιν εἶναι πολύ ἀδύνατα φτερά για μεγάλα ὕψη. Ἡμεῖς σάν ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας ἔχομεν ἄλλο μέσον· πέραν τῆς γνώσεως μήπως; Πάντοτε οἱ ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας στούς διαφόρους καιρούς, οἱ Μῆσται εἴχαν αὐτό που θά ὀνομάσωμεν ἔκστασιν, συντονισμό μέ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ἢ μέ τόν ΛΟΓΟ τόν ἴδιον τήν Χριστοκρατία ἢ τήν ἔνωσιν μέ τήν Παγκόσμιαν Συνείδησιν, τήν ἔνωσιν τήν Ἀγιοπνευματική ἢ ὀποία πλέον δέν εἶναι ἀνθρωπίνη γνώσις, δηλαδή, ἡ ἀντίληψις ἐξωτερικῶν καταστάσεων, μέσον προσηλώσεως τοῦ Νοῦ, ἀλλά, ἡ ἀφομοίωσις τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ, μέ τήν ἀλήθειαν τήν Ζωήν τήν Πραγματικότητα μέσον τῆς ἐναίθησις.

Ἀσφαλῶς δέν εἶναι εὐκόλη αὐτή ἡ Κατάστασις, εἶναι ὅμως κατορθωτή, και καμμιά σχέση δέν ἔχει οὔτε μέ τήν ἀπλήν μελέτην ἢ ἐρευναν τῶν ἐπιστημῶν ἢ τῶν μελετητῶν. Διά νά ἔλθῃ ἕνας ἐρευνητής τῆς Ἀληθείας εις αὐτά τά ὕψη, πρέπει ὁ ἴδιος νά ἀνέλθῃ.

Ὁ Πολύ Ἠγαπημένος εἶπεν "Πνεῦμα ὁ ΘΕΟΣ και τούς προσκυνούντας ΑΥΤΟΝ ἐν Πνεύματι και Ἀληθείᾳ δεῖ Προσκυεῖν". Προσκυνῶ, τί θά πῆ; Ἀσφαλῶς ὄχι μόνον πλησιάζω και ἀκουμπῶ τά χεῖλη μου σέ κάτι, ἀλλά μπορεῖ νά προσκυνῶμεν μέ τὸ νά πλησιάζωμεν ἢ τήν ὕπαρξιν μας ἢ τὸ ΕΙΝΑΙ μας μέσον τῆς ἀφομοίωσεως πρὸς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. ἢ ΠΝΕΥΜΑ ὁ ΘΕΟΣ και τούς Προσκυνούντας ΑΥΤΟΝ ἐν Πνεύματι και Ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν".

Πῶς θά τὸ προσκυνήσωμεν ἐν Πνεύματι και ἀλήθειᾳ ἂν δέν εἴμεθα ἡμεῖς Πνεῦμα και Ἀλήθεια, προσέξετε σὸ σημεῖον αὐτό. Ὅπως τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ἡ Πραγματικότης, εἶναι Πνεῦμα, Ἀλήθεια, Ζωή, τὸ ἴδιο και ὁ ἰσώτερος ἑαυτός, οἷς οἱ ἴδιοι ὄχι οἶν προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ὁ καθ' ἕνα ἀπό σᾶς, ἀλλά σάν Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσις, εἶσθε Πνεῦμα, Ζωή και Ἀλήθεια, και ἐν Πνεύματι και Ἀλήθειᾳ, μέσον τῆς ἀφομοίωσεως, κατ' ἀρχήν τοῦ συντονισμοῦ και τῆς ἀφομοίωσεως, τῆς θεώσεως, τῆς θεοεναισθησίας, θά γνωρίζετε τόν ἑαυτόν σας, δηλαδή, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, διότι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν εἶναι ἐντός ἡμῶν.

"Ἰστῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῸ πάντοτε".

Γύμνασμα.

Όταν αρχίζωμεν τὸ γύμνασμά μας, νὰ προσηλώνωμεθα σ' ἓνα μέρος τοῦ ὕλικου σώματος στὴν πραγματικότητα εἶναι στὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ ὕλικου σώματος πού εὐρισκόμεθα καὶ ὅταν μετακινούμαστε σὲ ἄλλο μέρος, κανένα ὄργανο τοῦ ὕλικου σώματος δέν εἶναι ἐμπόδιον, οὔτε τὴν ὑπαρξίν του ἀντιλαμβάνομεθα κατ' ἀρχήν. Φυσικὰ ὅταν προχωρήσῃ ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας πρὸς πολὺ εἰς τὴν ἐνδοσκοπήσιν, θὰ γνωρίζῃ ὅχι μόνον τὰ διάφορα ὄργανα ἐντὸς τοῦ σώματος του, ἀλλὰ, καὶ ἓνα ἕκαστον ἐκ τῶν κυττάρων τῶν ὀργάνων μέσα στὸ ὕλικόν του σῶμα. Τώρα ὅμως θὰ προσέξετε ὅτι, ὅταν, προσηλώνωμεθα καὶ συγκεντρώνωμεθα εἴμεθα συντονισμένοι καὶ συγκεντρωμένοι στὸν λεγόμενον αἰσθησιακὸν αἰθέρα καὶ Κινητικὸν αἰθέρα.

Ἐνῶ εἴμεθα στὸν αἰσθησιακὸν αἰθέρα, μὲ κάποιον τρόπον ὑποσυνειδητῶς εἴτε κινούμεθα, εἴτε ὄχι, εἴμεθα καὶ στὸν Κινητικὸν αἰθέρα. Ποιὲ ὅμως δέν εἴμεθα εἰς τὸν Κινητικὸν Αἰθέρα ἂν δέν εἴμεθα καὶ εἰς τὸν Αἰσθησιακὸν Αἰθέρα, προσέξετε τὴν λεπτομέρειαν αὐτῆν.

Μποροῦμεν νὰ εἴμεθα καὶ εἰς τοὺς δύο χωρὶς νὰ εἴμεθα συντονισμένοι εἰς τὸν λεγόμενον Ἀποτυπωτικὸν Αἰθέρα. Διὰ νὰ εἴμεθα συντονισμένοι μὲ τὸν Ἀποτυπωτικὸν Αἰθέρα πρέπει ταυτοχρόνως νὰ εἴμεθα συντονισμένοι μὲ τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ Νοητικοῦ σώματος καὶ μέσον τοῦ Νοῦ νὰ κτίζωμεν Νοητικὰ εἰδῶλα ἀπὸ τὸ λεγόμενον Νοητικὸ Φῶς, καὶ Κύριοι τῆς εἰδωλοπλαστικῆς. Αὐτὸ πλέον θέλει εἰδικὴν ἐξάσκησιν. Θὰ συνδυάζωμεν τὸν Ἀποτυπωτικὸν Αἰθέρα μὲ τὸν Κινητικὸν καὶ αἰσθησιακὸν, θὰ ἀφήσωμεν τὸν Δημιουργικὸν αἰθέρα γιὰ πολὺ ἀργότερα. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἔργον τῶν Ψυχοθεραπευτῶν.

Ἀρχίζομεν μὲ βαθειᾶς εἰσπνοῆς καὶ ἄνετες εἰσπνοῆς, χωρὶς καμμιὰ κούρασιν, χωρὶς καμμιὰ προσπάθειαν, ἄνετα, συγκεντρωθῆτε εἰς τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα, ἐκεῖ πού εἶναι ὁ ὀμφαλὸς πρὸς τὰ μέσα τῆς κοιλιακῆς χώρας. Αἰσθάνεσθε τὸ μέρος ἐκεῖ πού εἶναι ὁ ὀμφαλὸς καὶ ταυτοχρόνως μέσα σὲ ὅλην τὴν κοιλιακὴν χώραν. Μέσον τοῦ Ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος βλέπετε μίαν φωτεινὴν ἀπὸ Λευκογάλαζο Φῶς σφαίραν μέσα εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν. Προεκτείνεται ἔξω ἀπὸ τὴν κοιλίαν καὶ πίσω ἀπὸ τὴν ράχιν καὶ ἔξω ἀπὸ τὰς πλευρὰς. Τὸ κάτω μέρος τῆς σφαίρας εἶναι μίαν στὴν λεκάνην τὸ πῦρον μέρος τῆς σφαίρας ἀγκίζει τὸ στέρνον.

Βλέπετε καθαρά μὲ τὴν σκέψιν τὴν σφαίραν αὐτὴν μὲ λευκογάλαζο Φῶς.

Τώρα τὴν χωρίζετε σὲ δύο ἡμισφαίρια. Τὸ ἓνα μικρὰ στὴν κοιλίαν, τὸ ἄλλο πίσω στὴν ράχιν, δύο ἡμισφαίρια τὰ ὅποια χωρίζει ἓνας πολὺ πολὺ λευκὸς δίσκος ἀπὸ λευκὸ Φῶς. Τώρα ἔχετε μίαν σφαίραν χωρισμένην σὲ δύο ἡμισφαίρια μὲ ἓναν λεπτότατον δίσκον ἀπὸ ὀλόλευκο Φῶς. Τώρα ἀπὸ τὸ κέντρον αὐτῆς τῆς σφαίρας καὶ τὸ κέντρον τοῦ δίσκου κάμνομεν μιὰ γραμμὴν πρὸς τὸ στέρνον. Καὶ ἀπὸ τὸ στέρνον, τώρα ἀρχίζομεν νὰ κινούμαστε στὴν περιφέρειαν αὐτοῦ τοῦ δίσκου μὲ τὸν τρόπον πού κινοῦνται οἱ δεῖκτες ἐνὸς ὠρολογίου, δηλαδὴ πρὸς τὰ ἀριστερά. Κατέρχεται πρὸς τὴν ἀριστερὴν πλευράν.

Σιγὰ, σιγὰ, σιγὰ κινῆσθε πᾶνω στὴν περιφέρειαν τοῦ δίσκου πρὸς τὴν ἀριστερὴν πλευράν, συνεχίζετε καὶ φθάνετε μέχρι τὸ κάτω μέρος τῆς λεκάνης. Τώρα ἀνέρχεσθε πρὸς τὴν δεξιάν πλευράν, πάντοτε στὴν περιφέρειαν τοῦ δίσκου. Δέν φεύγει ἀπὸ τὴν προσοχὴν σας τὸ λευκογάλαζο Φῶς τῆς σφαίρας. Ἀνέρχεται τὸ σημεῖον πού προχωρεῖτε καὶ φθάνετε μέχρι τοῦ στέρνου.

Καὶ πάλιν, τώρα, κατέρχεσθε πρὸς τὴν ἀριστερὴν πλευράν καὶ φθάνετε στὸ κάτω μέρος τῆς λεκάνης. Ἀνέρχεσθε τώρα πρὸς τὴν δεξιάν πλευράν, πρὸς τὴν πᾶνω, πρὸς τὸ στέρνον.

Συνεχίζομεν, χωρὶς νὰ φεύγῃ ἡ προσοχὴ μας. Εἴμεθα στὸν Κινητικὸν Αἰθέρα, Αἰσθησιακὸν Αἰθέρα, αἰσθανόμεθα ἐνσυνείδητα τὴν κίνησιν καὶ ἀποτυπωτικὸν αἰθέρα, βλέπομεν καθαρά τὸ λευκογάλαζο Φῶς αὐτὸ καὶ τὸ λευκὸ Φῶς τοῦ δίσκου. Φθάσαμε πάλιν στὸ κάτω μέρος τῆς λεκάνης. Ἀνερχόμεθα τώρα πάλιν πρὸς τὴν δεξιάν πλευράν. Ὅταν θὰ μέινετε μόνον σας στὸ σπίτι σας θὰ κάμετε αὐτὴν τὴν κίνησιν σιγὰ σιγὰ δέκα φορές.

Τώρα βαθειές εὐσπνοές καί συγκέντρωσιν ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδιά. Ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδιά τώρα, βλέπετε ἕνα κέντρον πού ἀκτινοβολεῖ λευκορδὺ φῶς. Δέν θέλω σήμερα σφαιραν μέ λευκορδὺ φῶς, θέλω ἕνα ἥλιον νά ἀκτινοβολῆ ἀπὸ τὴν καρδίαν καί ἡ ἀκτινοβολία του νά εἶναι πολὺ μακρύτερα ἀπὸ τὸ ὕλικόν σας σῶμα, περίπου δέκα ἢ δεκαπέντε πόδια ἔξω ἀπὸ τὸ ὕλικόν σας σῶμα πρὸς τὰ πίσω, πλίσγια, πάνω, κάτω, παντοῦ, ἔτσι πού τὸ ὕλικόν σας σῶμα νά εἶναι ἕνα σημεῖο μέσα σ'αὐτόν τόν ἥλιο, πού τὸ κέντρον αὐτοῦ τοῦ ἥλιου μέ τὸ λευκορδὺ φῶς, νά εἶναι ἡ ὕλική σας καρδιά, νά ἐκπέμπῃ τὸ Λογοῦκὸν φῶς τῆς ἀγάπης. Ἡ καρδιά σας μόνον ἀγάπην μπορεῖ νά ἐκπέμπῃ.

Μέσον τῆς εἰδωλοπλαστικῆς τώρα, πιδ ἔντονα βλέπετε αὐτόν τόν ἥλιον μέ λευκορδὺ φῶς. Πιδ ἔντονην ἀκτινοβολίαν γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα σας. Φέρτε μπροστά σας ἀγαπημένα πρόσωπα καί βλέπετέ τα μέ λευκορδὺ φῶς νά χαμογελοῦν εὐτυχισμένα. Θέλετε νά εἶναι εὐχαριστημένα, εὐτυχισμένα. Αὕτῃ εἶναι μία εὐχή καί εὐλογία.

Ταυτοχρόνως καθαρίζετε τὴν καρδίαν σας. Ἐκτός ἀπὸ ἀγάπην μὴν ἐπιτρέπετε τίποτε ἄλλο, νά μὴ ἐμφωλευθῆ μέσα στὴν καρδίαν σας.

Καί τὸ λευκορδὺ φῶς τῆς Λογοῦκῆς Ἀγάπης νά ἀκτινοβολῆ πάντα ἀπὸ τὴν καρδίαν σας. "Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία ὅτι αὐτοὶ τὸν ΘΕΟΝ ὄψονται". Ἐχετε αὐτὸ ὑπόψιν σας.

Συνεχίζομεν τὰς βαθειὰς εὐσπνοές χωρὶς νά σᾶς κουράζοιεν, χωρὶς προσπαθεῖν, καί συγκέντρωσιν μέσα στό κέντρον τῆς κεφαλῆς τώρα καί ἀπὸ ἕνα κέντρον μέσα ἀπὸ τὴν ρίζαν τῆς ρινός, ἀκτινοβολεῖ τώρα ἕνας ἥλιος ἀπὸ χρυσῆζον φῶς ὅπως ὁ ἥλιος, ἡ ἀκτινοβολία του φθάνει πολὺ μακρὰ, εἶναι χρυσῆζον φῶς ἢ ἑλαφρῶς κίτρινον καναρινίν φῶς. Τόσον ἀκτινοβολεῖ αὐτός ὁ ἥλιος, ὥστε εἶναι ἕνας λαμπρός ἥλιος πού ὀλόκληρο τὸ σῶμα σας εἶναι ἕνα σημεῖο μέσα σ'αὐτόν τόν ἥλιο. Δυνατό χρυσῆζον φῶς ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν σας.

Στείλετε τὴν Ἀγάπην σας εἰς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ τώρα, ὡς ἄως.

Στείλετε ἀπὸ τόν ἥλιον τῆς καρδιάς σας τὴν ἀγάπην σας στους συνανθρώπους σας. Ἡ καρδιά σας τοὺς ἀνήκει.

"Ἐτῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῳ πάντοτε".